

Et tryllebundet publikum

AF MUSIKANMELDER
LARS ZACHARIASSEN
Forårskoncert
Fredericia Byorkester
Niklas Walentin, violin
Camilla Egholm, fløjte
Jonas Egholm, guitar
Anne Cathrine
Kielland Lund, dirigent
Anders Nørregård,
konferencier
Teatersalen

Fredericia Byorkester Forår 2010

Et ambitiøst program spillet igennem i de rette tempi - stort set - med rigtig god musik som resultat. Ikke svært, at publikum kvitterede med taktfaste bifald, og at der blev uddelt blomster til de medvirkende efter koncerten. Alt synes at klappe for Fredericia Byorkester – et amatør-orkester, der bliver støvet af med betalt assistance rundt omkring i stemmerne, men som til gengæld forstår at udnytte ressourcerne så godt, at alle kan bidrage lige meget - efter evne selvfølgelig, og at der i aftes kom så flot og fin musik ud af det, at vi som publikum kunne læne os godt tilbage i stolene og lade syn og lyd gøre sin virkning. Blomstersmykket scene
En virkning så god, at det pænt store publikum flere gange sad som tryllebundet, mens de lyttede til musikken oppe på den blomstersmykkede scene. Dybt betaget var tilhørerne, da den kun 18 år gamle violinist, Niklas Walentin, spillede Johan Svendsens Romance for violin og orkester med smuk poetisk tonedannelse og et orkester og en dirigent, der ikke vakkede en eneste gang i det ind imellem spænde-ben-agtige akkompagnement.

Niklas Walentin havde inden da spillet en fremragende udgave af Mendelssohns violinkoncert med stjerneklare kadencer og en fin både stil- og formsans. Flot, at orkestret så effektivt eller bedre: musikalsk fik bakket det unge stortalent op. Ham kommer vi til at høre meget mere til i Danmark og på de store internationale scener – tør jeg godt spå om her. Søskendeparret Camilla og Jonas Egholm, der stammer fra Børkop og blev kendt i hele landet, da de optrådte og blev nr. 3 i DR's Talent 09, bidrog med deres imponerende instrumentale kunnen og stærke musikalitet til koncertens succes. Camilla på tværføjte og Jonas på akustisk guitar. Ekstranummer gik rent ind
Som ekstranummer spillede de en sats af Piazzolla, som gik rent ind. Inden da havde Camillas fløjte klinget stærk, sprød og sart i De salige anders dans fra operaen Orfeus og Euridike (Gluck). Og Jonas havde på sin side skabt musik med et stort overskud i Fantasia para un Gentilhombre af Rodrigo. Carl Nielsen åbnede programmets to afdelinger, og begge valg af værker var fortrinlige. I Forspil til anden akt af operaen Saul og David gav

et stærkt messingspil en nervedæmpende støtte til orkestrets øvrige instrumentgrupper, der fik forløst værkets lystig-frodige udtryk med stor gavmildhed. Orientalisk Festmarch fra skuespillet Aladdin med udvidet slagtpøjssektion og et prægtigt og pompøst spil i orkestret satte skub i oplevelsen i anden afdeling, hvor Johann Strauss' Kejservals blev sat i valsetakt så musikalsk, at man ligefrem kunne se for sig de oplyste dansesale, - haller og -balkoner. Smukt. Så godt blev der spillet, at Anne Cathrine Kielland Lund i mange og lange passager fik plads til at forme udtrykket og skabe gedigen musik. Det gjorde indtryk, at hun så fermt og effektivt, som vi oplevede det i aftes, kunne få orkester og solister til at gå i spænd sammen. Og i aftes blev det bekræftet endnu engang: At siden Kielland Lund kom til, er det kun gået fremad for orkestret, der også profiterer af, at der er kommet flere unge til samtidig med, at de her får mulighed for at samle sig orkestererfaring.
ANMELDELSE